Legenda o Sigurdzie i Gudrun — kagetora

Autor: Tolkien John Ronald Reuel
Tytuł oryginalny: The Legend of Sigurd and Gudrún
Kategoria: Literatura piękna
Gatunekk: mitologia
Forma: powieść/pieśń

Życie jest opowieścią. Jedne opowieści przepadają bez śladu, inne wciąż są powtarzane, wciąż do nich wracamy. Wciąż znajdujemy w tych dawnych losach nieposkromioną siłę, która tworzy i niszczy światy. Na różne sposoby wracamy do podróży Odysa, do wyjścia z niewoli niczym starożytni Hebrajczycy, do wątków mesjańskich i niezwykłych przygód rycerzy okrągłego stołu w poszukiwaniu Świętego Graala. Podobne zmagania z nieuchronnym były udziałem Sigurda, znanego bardziej – z niemieckiej wersji – jako Zygfryda. I właśnie do historii skarbu Nibelungów, który staje się przekleństwem dla wszystkich jego właścicieli, w swych literackich peregrynacjach wkroczył J.R.R. Tolkien znany przede wszystkim ze stworzenia uniwersum Śródziemia. (Kto tylko zna mity wikingów odnajdzie w najbardziej znanych powieściach imiona i wątki skandynawskie).

Legenda o Sigurdzie i Gudrun to w głównej mierze dzieło miłośnika nordyjskich mitów, który we współczesnym języku angielskim starał się oddać piękno metrum średniowiecznej poezji skandynawskiej. Polski czytelnik ma w tym pierwszym wydaniu wyjątkową okazję podziwiania tłumaczenia oraz oryginału. Ale nie tylko dla niewątpliwego kunsztu poetyckiego autora *Hobbita* warto sięgnąć po tę wersję poematu. Oto opowieść o rodzie Volsungów, o miłości nieszczęśliwej Sigurda i Brinhildy, którzy na skutek podstępu na dworze Burgundów zostają rozdzieleni i wiążą się z innymi. Oto mamy opowieść równie przejmującą jak antyczny dramat, gdy zraniona miłość kobiety prowadzi do zemsty. Przejmująca jest elegia Gudrun, wdowy po Sigurdzie, która stała się żoną wilka Atliego żądnego krwi i złota. Gudrun, której pisane jest nie odnaleźć szczęście, a jedynie ból oglądania klęski najbliższych…

Tworząc ten tragiczny obraz autor czerpał z wszelkich możliwych źródeł, zarówno islandzkiej Eddy, jak i z staroangielskich poematów (m.in. z Beowulfa). A dzięki komentarzom Christophera Tolkiena, syna Johna Rolanda Reuela, mamy możliwość poznać bliżej spojrzenie, przypuszczenia, co do pierwotnego kształtu eposu i bohaterów. Nie jest to bynajmniej dzieło kompilacyjne, gdyż twórca *Władcy Pierścieni* nadaje całej opowieści niespotykany w oryginale wymiar eschatologiczny. Oto tragedia jaka jest udziałem ludzi w midgardzie, stanowi nadzieję dla świata bogów w Walhalli. To niezaprzeczalnie pierwiastek tolkienowski, który sprawia, że wracamy do jego historii.

J.R.R. Tolkien, *Legenda o Sigurdzie i Gudrun*, tłum. Katarzyna Staniewska i Agnieszka Sylwanowicz, Prószyński Media, Warszawa 2009

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

kagetora, dodano 28.01.2010 23:27

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.